
FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer

Dato: 11. juni 2014

Foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 15/5-14

Til brug for Europaudvalgets møde torsdag den 12. juni 2014, hvor fødevareministeren forelægger sager vedr. rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. juni 2014, fremsendes til udvalgets orientering foreløbigt referat af Europaudvalgets møde den 15. maj 2014, hvor fødevareministeren forelagde en sag til forhandlingsoplæg om landingsforpligtelsen, KOM (2013) 0889.

Med venlig hilsen

Mette Nielsen,
Det Internationale Sekretariat

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2187/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 2347/2002 og (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår landingsforpligtelsen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1434/98

- *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0889

Rådsmøde 3314 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Fødevareministeren: Det første punkt er en tidlig forelæggelse af forslaget om gennemførelse af udsmidsforbuddet i EU's fiskerilovgivning. Formandskabet forventes her i begyndelsen af juni at forsøge at fastlægge en holdning i Rådet. Derefter skal Europa-Parlamentet have fastlagt sin holdning. Det er et forslag, som er meget teknisk, men som også har stor betydning for, at vi kan få gennemført udsmidsforbuddet i praksis både i forhold til kontrol og tekniske bestemmelser. Det hænger også sammen med udsmidsplanerne. Det er vigtigt, at vi sikrer enkle regler, som er til at overholde og kontrollere. Det gælder særlig i forhold til opbevaringen af fangster ombord på fartøjerne. Der har vi en række punkter, som vi skal have løst. Desuden bør havdageordningen i Østersøen fjernes helt. Derudover bør fartøjer, som anvender kamera, undtages fra indsatsbegrænsninger i alle områder.

Vi arbejder for at reducere mindstemålet for torsk i Østersøen fra 38 til 35 cm og for at fjerne mindstemålet for pelagiske bestande – enten i det her forslag eller i udsmidsplanerne for Østersøen og for pelagiske bestande. Når det kommer til fisk beskadiget af sæler, skal der også findes en løsning i det her forslag eller i udsmidsplanerne.

Som I kan høre, er der flere problemstillinger, som skal løses. Derfor presser vi også på for at komme videre i forhandlingerne af både det her forslag og de konkrete udsmidsplaner.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man arbejder for

- at gennemførelsen af landingsforpligtelsen vil føre til et praktisk velfungerende udsmidsforbud. Det vil sige, at regeringen vil arbejde for, at Rådet i en overgangsperiode kan fastsætte en fuld kvotetilskrivning, der passer til fiskerimønsteret, indtil den videnskabelige rådgivning er på plads
- at reglerne bliver enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive, herunder
 - o at reglerne om opbevaring om bord på fartøjerne skal være praktisk håndterbare, at den nuværende 50 kg-bagatelgrænse for logbogsregistreringer opretholdes, og
 - o at udløsningsfaktoren for registrering af fangster, som opbevares i løs vægt ombord på fiskefartøjerne, ændres, f.eks. til en procentgrænse

- at havdageordningen i Østersøen fjernes, og at fartøjer, som anvender kamera, kan undtages fra fiskeriindsatsbegrænsninger i alle områder, og
- at den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for torsk i Østersøen reduceres til 35 cm, og at størrelserne fjernes for pelagiske bestande – enten i dette forslag eller i de respektive udsמידsplaner.

Men det er som sagt alene Rådets holdning, derefter skal der forhandles et kompromis med Europa-Parlamentet.

Nikolaj Villumsen meddelte, at Enhedslisten støtter en reduktion af udsמיד og dermed også ministerens forhandlingsoplæg. Han opfordrede til, at man fra dansk side arbejder på at fremme det kystnære fiskeri i stedet for at forbedre en smule på det mere skadelige fiskeri.

Pia Adelsteen forstod, at ingen har interesse i at smide fisk ud i havet igen. Hun var dog bekymret for, at dem, der lavede reglerne, ikke kender til håndteringen af fisk. I samlenotatet stod der, at det skal være praktisk håndterbart at opbevare døde fisk på bådene. Hvilken praktisk betydning vil forslaget have for opbevaring af fisk på bådene? Hvilken betydning vil det have for kvoterne? Danmarks Fiskeriforening gav i høringssvaret udtryk for en bekymring for, at fiskerne inden fangst skal sikre sig en tilstrækkelig kvote. Hun kunne godt forestille sig, at det vil give en masse administrativt bøvl, for hvem ved, hvor meget der bliver fisket op.

Thomas Danielsen gav udtryk for Venstres skuffelse over, at regeringen ikke imødekom hovedformålet med et discardforbud, nemlig at gøre det mindre bureaukratisk og simpelt at være fisker. Venstre havde også fremført problematikken under tidligere landbrugsmistre, men måtte konstatere at det nuværende forslag ikke tog højde for den. Trods løbende dialog med Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri forstod han nu på ministeren, at Venstres ønsker ikke ville blive imødekommet, på trods af at der var tale om simple ting, som ikke går ud over det bæredygtige fiskeri. Der er for mange skrivebordsløsninger, og Venstre vil gerne undgå et regelsæt, som fiskerne tvinges til at overtræde, fordi det er praktisk umuligt at overholde. Venstre havde håbet, at der kunne forhandles om sagen, men måtte nu meddele, at partiet ikke kunne støtte mandatet i dets nuværende form.

Mette Bock mente, at intentionen om at undgå udsmid var god. Dog så forslaget nu ud til at medføre større administrative byrder og økonomiske omkostninger for fiskerne. Liberal Alliance kunne dermed ikke støtte et strammende initiativ og udtrykte sig derfor imod ministerens forhandlingsoplæg.

Fødevareministeren takkede for Enhedslistens støtte. Til Thomas Danielsen sagde han, at han i forhold til Venstres tidligere mandatgivninger var overrasket over, at de var grundlæggende uenige. Regeringen er ikke enig i, at hovedformålet med et discardforbud er at lette livet for fiskerne. Det handler også om bæredygtighed. Samtidig fremhævede ministeren, at regeringen lægger sig i selen for at gøre fiskeriet så administrerbart som muligt og er i dialog med fiskere. Ministeren ville tage til efterretning, at Venstre og måske resten af oppositionen havde om ikke en ændret linje så i hvert fald en linje, som ministeren ikke delte.

Svaret til Pia Adelsteen lød, at regeringen arbejder for fuld kvotetilskrivning.

Thomas Danielsen forstod, at formålet med forslaget var et discardforbud, men fremhævede, at hovedforudsætningen for fiskerne var, at systemet gøres mere smidigt, mindre bureaukratisk, og at fuldt dokumenteret fiskeri skal resultere i mere tillid. Hvis man ikke ved fuldt dokumenteret fiskeri kan have tillid til fiskerne, vidste han ikke, hvornår det så ville blive muligt. Ministeren sagde, at Venstre havde været positive i forbindelse med tidligere mandater, men Thomas Danielsen fremhævede, at Venstre i diskussionerne havde påpeget en lang række elementer, der ikke var blevet taget hensyn til. Regeringen har ikke imødekommet fiskerierhvervet. Man skal sikre bæredygtigt fiskeri og bedre kontrol, men det var kontraproduktivt, at hovedforudsætningen for, at dansk fiskeri gik positivt ind i sagen, ikke var blevet imødekommet. Hvis ministeren agtede at få en bred opbakning, kunne det være hensigtsmæssigt at invitere til forhandlingen inden præsentationen af et forslag. Nu hed det sig, at hvis man ikke kunne acceptere det, kunne man ikke være med i det videre forløb.

Pia Adelsteen ville gerne have svar på sine tre konkrete spørgsmål. Hvilken betydning har forslaget for kvoter, opbevaring af fisk og sikring af kvoter inden fangst? Hvis hovedformålet var bæredygtighed, kunne ministeren så forklare, hvordan det kan give flere fisk, at man i stedet for at smide døde fisk ud i havet, tager dem ind på land via en landningsforpligtelse.

Fødevareministeren svarede Pia Adelsteen, at hvis fisk bliver smidt ud i havet igen, vil de ofte dø, men tager man dem ind, bliver de brugt til noget. Efter hans opfattelse havde Dansk Folkeparti støttet op om den tankegang hele vejen igennem. Hvad angik hendes spørgsmål om håndtering i forhold til opbevaring, forklarede ministeren, at på fartøjer over 12 meter skal alle fangster under mindstemål opbevares adskilt fra fangster over mindstemål. Der vil ikke længere være krav om særskilt opbevaring efter art i fangster under mindstemål, og for fangster med mere end 80 pct. pelagiske arter eller industriarter er der ikke krav om separat opbevaring af fangster henholdsvis over og under minde-

mål. Hvad angår fartøjsførerens forpligtelser til at have de nødvendige kvoter forud for fangsten gælder, at han skal bestræbe sig på at råde over tilstrækkelige kvoter til at dække den sandsynlige fangst. Fiskeren kan bruge puljesystemet med en omsættelig fiskekvote til at skaffe sig supplerende kvoter. Det betyder, at han kan bytte sig på plads, hvis der er behov for det – f.eks. hvis han mangler kvoter på den sidste fangsttur.

Hvad angår kvotetilskrivning, svarede ministeren Pia Adelsteen, at den nye grundforordning indeholder bestemmelse om, at når udsמידsforbuddet indføres, fastsættes kvoterne, så de afspejler fangsterne. Den videnskabelige rådgivning fra ICES, Det Internationale Havundersøgelsesråd, vil fremadrettet tage højde for dette. Datagrundlaget er dog ikke komplet, og for visse fiskerier skal det forbedres, i takt med at alle fisk skal ilandbringes. Indtil ICES-rådgivningen er fuldt tilpasset, kan det derfor være nødvendigt, at Rådet i en kortere overgangsperiode politisk fastsætter en lidt højere kvote.

Til Thomas Danielsen sagde ministeren, at der ikke var meget andet at gøre end at tage Venstres holdning til efterretning og anerkende, at Thomas Danielsen sidst i sit indlæg dog havde nævnt ordet bæredygtighed. Det kunne være, at Venstre og regeringen kunne finde hinanden på nogle områder.

Pia Adelsteen havde forstået det således, at hvis man fanger fisk, der er for små, kan man godt proppe dem i samme rum – ellers deler man efter art. Kunne det lade sig gøre rent praktisk ude på en fiskekutter? Et andet spørgsmål gik på reglen om at sikre sig en kvote, inden man tager ud og fanger. Man tager typisk ud for at fange en bestemt type fisk, men ender med at have nogle bifangster med hjem også. Dem får man nu en landingsforpligtelse til. Har man som fisker mulighed for at vide, hvilken bifangst man får med, så man kan sikre sig kvoterne på forhånd? Hvis nej, giver det ingen mening at stille den slags krav. Dansk Folkeparti har altid støttet bæredygtighed og bakket op om, at man ikke skal fange flere fisk, end at fiskebestandene kan bevare sig selv. Men kan man midlertidigt fastsætte en højere kvote, når man inden for nogle arter ikke har en anbefaling om, hvor stor kvoten må være? Når man fanger fisk og får en bifangst, er fiskene så døde eller levende, når de smides ud igen?

Fødevareministeren svarede, at nogle fisk vil være døde, nogle vil være levende og de beskadigede vil senere dø. I forhold til kvoter pointerede ministeren, at hvis ikke man kan regne med, at fiskerne har en nogenlunde fornemmelse for fangststørrelser, vil det være svært. Dog var han enig i, at når man har at gøre med naturen, kan man ikke altid vide, præcis hvilke fisk der bliver fisket op. Derfor var der gode muligheder for at bytte sig på plads f.eks. når man skal have det sidste træk og er tæt på at have opfyldt kvoten. Ministeren fremhævede, at det dog ikke var blevet fremhævet af fiskerne som et reelt problem, fordi det kræver, at man er meget tæt på at nå loftet for kvoten og samtidig har et virkelig godt træk. For FKA-fartøjer gælder det, at hvis de mangler kvoter, kan fartøjsføreren ringe til sin puljemanager og få den fornødne kvote. Hvad angår IOK-fartøjer, har man også mulighed for inden for 48 timer at handle sig på plads via kvotebytte. Ministeren mente, at det var administrerbart.

Fagfolk har vurderet, at sorteringen kan finde sted på fiskekutterne. Han mindede i øvrigt om, at fiskepuljer administreres af fiskerne selv. Han bekræftede, at de midlertidige kvoter opretholdes, indtil det videnskabelige grundlag for en politisk fastsættelse foreligger.

Thomas Danielsen indvendte, at den problematik, Pia Adelsteen rejste, kun var en lille del af problemet. Det var korrekt, at hvis man fisker mere end kvoten tilskriver, kan man tilkøbe sig overfiskeri. Tidligere smed man undermålere ud. Det må fiskere ikke mere, sagde ministeren nu, men skulle tage dem med på land. Det ville Thomas Danielsen ikke kalde en fuld tilskrivning af kvote. Ville ministeren?

Pia Adelsteen sagde, at det var muligt, at fiskerne er dygtige til at vide, hvilken slags fisk de får i deres net, men at der jo sker ting i naturen, som man ikke selv er herre over. Med en landingsforpligtelse giver det god mening at tage døde fisk med ind i stedet for at smide dem ud, men for hende at se blev fiskerne nu straffet for at slæbe fisk med ind. Hun havde svært ved at se, at det giver bedre bæredygtighed at tage fisk med på land – det giver muligvis flere spisefisk, men da ikke flere fisk i havet. Dansk Folkeparti kunne ikke støtte ministerens mandat.

Nikolaj Villumsen bad ministeren bekræfte, at der er langt færre problemer med udsmid i det kystnære fiskeri. Var ministeren enig med Enhedslisten i, at det kystnære fiskeri bør fremmes som den mest bæredygtige form for fiskeri?

Fødevarerministeren bekræftede, at udsmidet generelt var mindre i garnfiskeri tæt på kysten. Han understregede over for Pia Adelsteen og Thomas Danielsen, at regeringen arbejder for fuld tilskrivning af discard, og hvis fiskeren har mere discard og dermed fanger mere, end han må, må han bringe puljen i spil. Generelt mente ministeren, at den tekniske øvelse, som Venstre brugte som et figenblad for ikke at støtte forhandlingsoplægget, i virkeligheden ikke udgjorde noget problem. Fiskerne er blevet spurgt, og det viser sig, at de er i stand til at ramme kvotemængder. Hvis de en sjælden gang imellem ikke gør det, er der mulighed for puljer.

Formanden ønskede at samle op på mandatgivningen og spurgte, hvem der talte på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Thomas Danielsen sagde, at Venstre var blevet bedt om at tale på vegne af Det Konservative Folkeparti, der var imod ministerens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod ministerens forhandlingsoplæg, idet kun Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.